

LOCUL DIN CARE SE FACE LA CLUJ MISIUNEA DOMNULUI HRISTOS

Reședințele instituțiilor importante au rolul lor, atât din punct de vedere edilitar, cât și spiritual. O asemenea reședință este cea a Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului și a Mitropoliei Clujului, Maramureșului și Sălajului. Fiind situată în vecinătatea Catedralei, pentru a o caracteriza, ne folosim de cuvintele Proorocului David: „*Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului*” (Psalmul 83, 1-2).

Reședința minunată despre care vorbim, numită inițial „Palatul Direcției Silvice” sau „Casa Pădurilor”, a fost construită în anul 1887. Toate amănuntele sunt cuprinse în cartea de față. Demersurile multe și insistente făcute pentru ca ea să devină o clădire a Bisericii i se datorează vrednicului de pomenire Episcop Nicolae Ivan, ctitorul Eparhiei noastre și neostenitul ei întemeietor.

Locul central pe care-l ocupă, pe bună dreptate, în orașul nostru, se datorează importanței duhovnicești și culturale pe care Biserica Ortodoxă o are în sânul poporului român. Dacă sunt unii care în vremurile acestea secularizate și secularizante nu realizează acest lucru, ne pare rău de atitudinea lor.

Rolul pe care creștinismul l-a avut, și-l are, pentru poporul român îl subliniază Simion Mehedinți: „*un popor, ca și orice om în parte, atâta prețuiește cât a înțeles din Evanghelie și cât poate să urmeze învățăturii lui Iisus*”¹.

Ierarhii care s-au perindat la cârma Eparhiei Clujului, această convingere au avut-o în sufletul lor, iar reședința din care au răspândit mesajul lui Hristos este această clădire frumoasă. Nicolae Ivan, întemeietorul, ne-a construit Catedrala și ne-a lăsat o sumedenie de alte edificii.

Nicolae Colan a fost omul titrat care, pe lângă cărți, în timpul ocupației Ardealului de Nord, a rezistat presiunilor străine.

¹ SIMION MEHEDINȚI, *Creștinismul românesc*, București, 1995, p. 23, Editura Anastasia.

Arhiepiscopul Teofil a fost omul rugăciunii și al filantropiei. Mitropolitul Bartolomeu Anania a fost, alături de literatul de anvergură, ierarhul de forță supranumit „Leul Ardealului”.

Oricum, zidurile acestei reședințe din Cluj au fost martore la multe bucurii și necazuri, la multe realizări și încercări pe care numai Bunul Dumnezeu le știe. N-am pomenit, și o fac acum, de episcopii vicari care s-au perindat aici: Justinian Maramureșeanul, Irineu Bistrițeanul, Vasile Someșanul și Benedict Bistrițeanul.

N-am amintit nimic de mine, Mitropolitul Andrei Andreicuț, care din 2011 am venit să fac misiune aici la Cluj. Am scris cele câteva fraze ce constituie *cuvântul înainte* la lucrarea laborioasă pe care a alcătuit-o dr. Vasile Rojneac, invitându-vă să o citiți fiindcă oferă o lectură istorică despre patrimoniul orașului Cluj-Napoca.

†ANDREI

*Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului
și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului*